

უზენაესი სასამართლოს 2020 წლის 7 თებერვლის განჩინება № ას-1610-2019

დამსაქმებლის ზიანის ანაზღაურების რეგრესული მოთხოვნა გამორიცხულია, თუ მას კონკრეტულად დასაქმებული-სთვის არ დაუკისრებია კლიენტის მომსახურების ერთპიროვნული ვალდებულება.

რედაქტორის შენიშვნა: კლიენტსა და მოსარჩელეს შორის დაიდო მომსახურების ხელშეკრულება, რომლის საგანი იყო საბუღალტრო აღრიცხვისა და საგადასახადო დეკლარირება/ანგარიშგების ყოველთვიური მომსახურების გაწევა. მოსარჩელის ვალდებულებას დასაქმებული ასრულებდა. მოგვიანებით აღმოჩნდა, რომ კლიენტს დაეკისრა ჯარიმა არასწორად შედგენილი დოკუმენტაციის გამო, რაც, ხელშეკრულებით გათვალისწინებული პირობების მიხედვით, ანაზღაურდა მოსარჩელის მიერ. დასაქმებული გათავისუფლდა დაკავებული თანამდებობიდან შკ-ის 37 I ზ) მუხლის საფუძველზე.

მოსარჩელემ სარჩელი აღძრა ზიანის - კლიენტისთვის გადახდილი თანხის ოდენობით ანაზღაურების მოთხოვნით დასაქმებულის წინააღმდეგ, რომელიც, მისი დასაბუთებით, არაჯეროვნად ასრულებდა დაკისრებულ მოვალეობებს. მოპასუხის განმარტებით, ის მოქმედებდა მხოლოდ დასაქმებულისა ზედამხედველობისა და მითითებების ფარგლებში.

სამივე ინსტანციის სასამართლოს პოზიციით, ზიანის ანაზღაურების მოთხოვნა იარსებებდა მხოლოდ მაშინ, თუკი დადგინდებოდა დამსაქმებლის მიერ დასაქმებულისთვის დაკისრებული ერთპიროვნული ვალდებულება კლიენტის მომსახურების შესახებ. საკასაციო სასამართლოს მიერ გაზიარებული იყო მოპასუხის განმარტება, რომლის მიხედვითაც ის სამსახურებრივად

კომპანიის დირექტორს ექვემდებარებოდა, რაც გამორიცხავდა მის უშუალო და პირდაპირ მოვალეობას, გაენია მომსახურება კლიენტისთვის.

► 11 – 3/2020

სარჩელის დამატებითი უზრუნველყოფა სსკ-ის 272-ე მუხლის მიხედვით

უზენაესი სასამართლოს 2019 წლის 19 დეკემბრის განჩინება № ას-1580-2019

სსკ-ის 272-ე მუხლი

სარჩელის აღძვრამდე უზრუნველყოფა არ გამორიცხავს შემდგომ უზრუნველყოფის დამატებითი საშუალების გამოყენებას, თუ დადასტურდება ამის აუცილებლობა, სსკ-ის 272-ე მუხლის მიხედვით.

რედაქტორის შენიშვნა: სარჩელის აღძვრამდე სარჩელის უზრუნველყოფის მოთხოვნა დაკმაყოფილდა და ყადაღა დაედო მომავალი მოპასუხის წილს შპს-ში. სააპელაციო სასამართლოს მიერ საქმის განხილვის ეტაპზე მოსარჩელემ მოითხოვა სარჩელის დამატებით უზრუნველყოფა მოპასუხის ქონებაზე ყადაღის დადებით და მიუთითა, რომ შპს-ს დაყადაღებული წილი ღირებულების არმქონე იყო. სარჩელის უზრუნველყოფაზე უარის თქმის შესახებ განჩინების გასაჩივრების შედეგად სააპელაციო სასამართლომ დააკმაყოფილა მოსარჩელის მოთხოვნა. უზენაესმა სასამართლომ არ დააკმაყოფილა მოპასუხის საჩივარი და განმარტა, რომ სააპელაციო სასამართლომ მართებულად იხელმძღვანელა სსკ-ის 272-ე მუხლით. საკასაციო პალატამ გაიზიარა მოსარჩელის დასაბუთება გადაწყვეტილების აღსრულების მიზნებისთვის

ქონების დაყადაღების აუცილებლობის შესახებ, სარჩელის აღძვრამდე მისი უზრუნველყოფის ღონისძიების გამოყენების მიუხედავად.

► 12 – 3/2020

თავდებობის არანამდვილობა სკ-ის 892 I მუხლის მიხედვით

უზენაესი სასამართლოს 2019 წლის 24 დეკემბრის განჩინება № ას-1359-2019

სკ-ის 892 I მუხლი

თავდებობის ნამდვილობის წინაპირობაა თავდების პასუხიმგებლობის ზღვრული ოდენობის განსაზღვრა კრედიტორსა და თავდებს შორის გაფორმებულ დამოუკიდებელ ხელშეკრულებაში ან თავდების ცალმხრივ განცხადებაში და არა სესხის ხელშეკრულებაში, რომლის ფარგლებშიც მხარეები თავდებობაზეც თანხმდებიან.

რედაქტორის შენიშვნა: პირველი ინსტანციის სასამართლოს გადაწყვეტილებით კრედიტორის მოთხოვნა დაკმაყოფილდა მხოლოდ მსესხებელთან მიმართებაში. სამივე ინსტანციის სასამართლომ მიუთითა, რომ თავდების პასუხიმგებლობის ზღვრული ოდენობა უნდა შეთანხმებულიყო ცალკე გაფორმებული ხელშეკრულებით და არა სესხის ნაწილად მოაზრებულ თავდებობის შეთანხმებაში. გაზიარებული არყოფილა მოსარჩელის პოზიცია იმასთან დაკავშირებით, რომ თავდებმა პირმა ხელი მოაწერა სესხისა და თავდებობის ერთიან ხელშეკრულებას.

► 13 – 3/2020

უარი დაუსწრებელი გადაწყვეტილების გაუქმებაზე

უზენაესი სასამართლოს 2019 წლის 19 დეკემბრის განჩინება № ას-738-2019

სსკ-ის 99-ე მუხლი

წარმომადგენლისთვის უფლებამოსილების შეწყვეტა მხედველობაში არ მიიღება მისი სხდომაზე გამოუცხადებლობისას დაუსწრებელი გადაწყვეტილების გაუქმების მიზნებისთვის, თუ მარწმუნებელს სასამართლოსთვის არ შეუტყობინებია აღნიშნულის შესახებ, სსკ-ის 99-ე მუხლის მიხედვით.

რედაქტორის შენიშვნა: სხდომაზე მხარის გამოუცხადებლობის გამო სასამართლომ მიიღო დაუსწრებელი გადაწყვეტილება. უზენაესმა სასამართლომ უცვლელად დატოვა დაუსწრებელი გადაწყვეტილება, სააპელაციო სასამართლოს განჩინება საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ და განმარტა, რომ მხარის მეორე წარმომადგენლის გამოუცხადებლობის საპატიოობის მიუხედავად, სხდომაზე გამოცხადების ვალდებულება ჰქონდა პირველ წარმომადგენელს. ის ფაქტი, რომ მარწმუნებელმა გააუქმა პირველი რწმუნებულის უფლებამოსილება, ვერ შეცვლიდა გარემოებების სამართლებრივ შეფასებას, რადგან მხარეს სასამართლოსთვის არ უცნობებია წარმომადგენლის უფლებამოსილების შეწყვეტის შესახებ, სსკ-ის 99-ე მუხლის მოთხოვნის საპირისპიროდ.